

Door landaankoop realisering ecologische corridor Costa Rica

DE NATUUR ALS INSPIRATIEBRON & HERSTEL HEILIGE BOS INDIANEN

Doel van het herbebossingsproject Corredor Ecologico Carara (CEC) is het realiseren van een gesloten ecologische corridor aan de pacifische kust in Costa Rica. Ofschoon door velen beschouwd als een onhaalbaar project, is voltooiing van de eerste fase in zicht. Participanten in landaankoop voor het CEC-project waren SPN (Nationale Postcode Loterij), het NCDO en particuliere donoren. Inmiddels is ruim 100 hectare grond aangekocht. Het grootste gedeelte daarvan is herbebost met steun van de provincie Noord-Holland, het Nederlands Comité voor IUCN (TRP), Ideële Verzekeringen en particuliere donoren. Er wordt fasegewijs gewerkt, ter wille van de overzichtelijkheid en gezien de bescheiden omvang van de betrokken NGO's: Arbofilia uit Costa Rica, verantwoordelijk voor aanplant en beheer, en International Tree Fund (ITF) uit Nederland, verantwoordelijk voor de projectfinanciering.

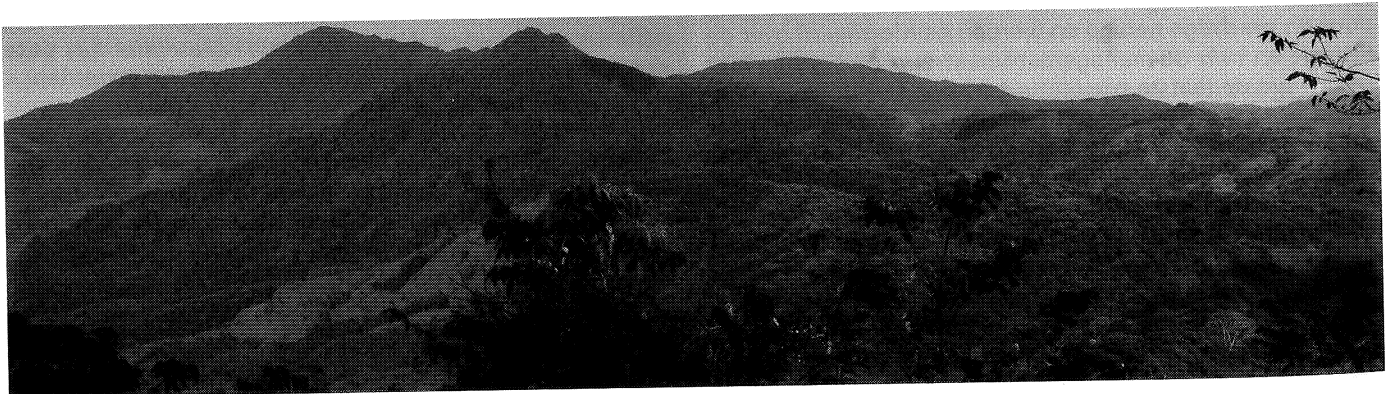
Biologische rijkdom

Het gebied waar de corridor wordt gerealiseerd, rondom Carara Nationaal Park, behoort qua biodiversiteit tot één der rijkste van Centraal-Amerika. Binnen een transect van 25 km bevinden zich nevelwoud, laagland regenwoud, droog bos en mangrovebos. Oorspronkelijk vormden deze ecosystemen een aaneengesloten bosgebied. De biologische rijkdom is een gevolg van het gevarieerde landschap, met onder andere een baai, grote rivieren en een bergrug nabij de kust, en wordt versterkt doordat het gebied is gelegen op de overgang tussen Noord- en Zuid-Amerika. In het gebied rondom het nationale park komen soorten voor die tot in Mexico te vinden zijn (waaronder bomen, vogels en bijen), en soorten behorend tot het Colombiaanse systeem. Overgangszones, zoals ook het Carara-gebied, zijn veelal rijk aan planten- en diersoorten. Door houtkap en landbouw echter zijn de bosgebieden versnipperd geraakt en zo ook de populaties, waardoor uitwisseling tussen de gebieden sterk wordt gehinderd. Sinds 1999 werken Arbofilia en het ITF aan het herstel van de ecologische infrastructuur via de aanleg van een corridor. In fase één wordt de

verbinding gerealiseerd tussen het nevelwoud op de westzijde van het La Potenciana-gebergte en het regenwoud in het Carara-laagland.

Landgebruik

Vijftig jaar terug behoorde de westelijke flank van het 1750 meter hoge Potenciana-gebergte nog tot het ongeschonden, nimmer gekapte woud van Carara: een heilig bos voor de indianen, en aldus ook door de Spanjaarden gerespecteerd. Lange tijd was het Carara-gebied veilig omdat het behoorde tot een enorme privé-finca (particulier landgoed). Toen de Costaricaanse regering in de jaren zestig grond nodig had om de dichtbevolkte Centrale Hoogvlakte te ontlasten, werd het arme boeren via subsidies aantrekkelijk gemaakt om dergelijke 'onontwikkelde' gebieden te ontginnen. Vele nederzettingen werden opgetrokken op en rond het Potenciana-gebergte en tussen La Potenciana en Carara, waarvan het merendeel alweer is verdwenen omdat uiteindelijk slechts enkelen erin slaagden om er een, zij het schamel, bestaan op te bouwen. De steile en instabiele hellingen zijn namelijk vrijwel ongeschikt voor land-

Overzicht van een deel van de Carara Ecologische Corridor. Vanaf de heuveltop van La Fuente, aangekocht met SPN en grenzend aan Carara NP, uitzicht op de bergtop van Mt. Turrubares. De bedoeling: een doorgaande bosverbinding tot het nevelwoud achter deze bergtop. Foto: Joris Voeten